

alene omfatter godtgørelsesberettigede batterier, at batterierne er afleveret til virksomheder, der må modtage og oparbejde de pågældende affaldstyper og at batterierne er indsamlet her i landet. Der vil således i bekendtgørelsen kunne kræves f.eks. fremlæggelse af erklæringer fra de detailhandlere og lign., der er tilknyttet den enkelte indsamlingsordning. Endvidere vil der i bekendtgørelsen kunne stilles krav om, at de pågældende detailhandlere på begæring skal oplyse navn og adresse på personer eller virksomheder, der har indleveret enkelte leverancer på 300 kg blyakkumulatorer, eller derover, eller 3 kg nikkel-cadmium-batterier, eller derover, samt oplyse om leverancens omfang.

Bekendtgørelsen kan endvidere fastsætte, at godtgørelsen ydes periodevis bagud for op til et år ad gangen.

Det foreslås endvidere at indsætte hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af godtgørelse. »Visse tilfælde« omfatter eksempelvis de tilfælde, hvor godtgørelse er uberettiget udbetalt til modtageren. Dette gælder uanset, at modtageren har handlet i god tro.

Desuden fastsættes udpantningsret samt regler om hæftelse.

Til § 3

Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at forlange oplysninger fra såvel detailhandlere og lignende, der er tilknyttet den enkelte indsamlingsordning, som indsamleren, transportøren samt af de, der modtager akkumulatorer eller batterier til genanvendelse, når det er af væsentlig betydning for administrationen af ordningen. Der er især tænkt på de situationer, hvor der, alene på baggrund af oplysninger fra ansøgeren, kan være begrundet tvivl om, hvorvidt betingelserne for tilskud er opfyldt eller tilfælde, hvor tilbagebetaling af tilskud kan komme på tale.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelsesloven § 87, der fastlægger, at miljømyndighederne eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, mod legitimation og uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem, og at politiet kan yde bistand hertil.

Det er tanken, at der skal udøves stikprøvevis kontrol af de afleverede batterier.

Til § 5

Det foreslås, at der indsættes en adgang til modregning i forbindelse med restancer til det offentlige i lighed med ordningen om tilskud til genanvendelse i miljøbeskyttelseslovens § 55c, jf. lovbekendtgørelse nr. 590 af 27. juni 1994.

Til § 6

Den foreslåede regel i stk. 1 svarer til ministerens adgang til at delegere sine beføjelser til en styrelse efter miljøbeskyttelseslovens § 70.

I stk. 2 foreslås det, at ministeren bemyndiges til at afskære den klageadgang, der i almindelighed antages at foreligge i forbindelse med delegation af en bemyndigelse.

Det er tanken, at kompetencen delegeres til Miljøstyrelsen, og at klageadgangen til ministeren afskæres.

Til § 7

Det foreslås, at der fastsættes bestemmelser om straf for overtrædelse af oplysningspligten i § 3 og regler, der udstedes af ministeren i medfør af § 2. De foreslåede regler svarer til straffebestemmelserne på lignende områder uden for miljøbeskyttelsesloven.

I stk. 4 er forældelsesfristen sat til 5 år, hvilket er en fravigelse af forældelsesfristen i straffelovens § 93, hvorefter forældelsesfristen er 2 år, når der ikke er højere straf end bøde. Begrundelsen for fravigelsen er, at en forældelsesfrist på 2 år vil være for kort set på baggrund af, at godtgørelsen kan afregnes årligt, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Til § 8

Da ordningen skal notificeres efter statsstøttereglerne i Traktaten, foreslås det, at den ikke træder i kraft før Kommissionen har givet sin endelige tilslutning. Loven kan dog tidligst træde i kraft den 1. januar 1996, og tidligst den 1. i måneden efter modtagelsen af EU-Kommissionens endelige godkendelse. Såfremt godkendelse sker efter den 15. i en måned, træder loven i kraft den 15. i den følgende måned.